

LXXIII.

Erklæring fra Folkethingets Udvalg
om

Forflag til Lov angaaende Ophævelsen af Quarantaine foranstaltninger imod den gule Feber og den asiatiske Cholera.

Udvalget foreslaaer at vedtage Lovforflaget uforandret, som det er tilbagesendt fra Lands-thinget.

Kjøbenhavn den 27de Februar 1852.

Fenger. Poulsen. Thomsen.

LXXIV.

Betænkning
over

Forflag til en Lov om Indfødsret for Lodsoldermand Bergmann.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg).

Det af Rigsdagemanden for Præsts Amts 6te Valgfreds indbragte Forflag, hvorover det er paalagt undertegnede Udvalg at afgive Betænkning, gaaer ud paa, at Lodsoldermand Frederik Wilhelm Bergmann paa Nyord, født i Bergen i Aaret 1800, skulde ved Lov anerkjendes at være i Besiddelse af Indfødsret.

Udvalgets Fleertal (Hjerrild og Mourier) skønner ikke, at de fremkomne Oplysninger give tilstrækkelig Grund til at antage, at Lodsoldermand Bergmann allerede er i Besiddelse af Indfødsret. Man skal i denne Henseende blot tillade sig at bemærke, at, om det end maatte kunne ansees hjemlet i Fredstractaten med Sverrig af 14de Januar 1814, Art. 20, at Normand, der havde begivet sig til Danmark og taget Bopæl her inden et Tidsrum af 6 Aar efter Tractatens Ratification, ere at betragte som Indfødte, skønnes dette i alt Fald ikke at kunne finde Anvendelse paa Bergmann, idet han vel tog ned til Danmark i Aaret 1814, men i 1818 vendte tilbage til Bergen og foer tilsvæs derafra indtil April 1820, da han — som det hedder i

en af ham i November Maaned f. A. indgiven Ansøgning om at meddeles Indfødsret — „for bestandigt forlod sin Fødeby“ for at tage fast Ophold her i Landet. Manglen af Indfødsret kan naturligtviis ei heller ansees hævet ved den ham i sin Tid af det daværende kgl. Admiralitets- og Commissariats-Collegium meddeelte Bestikkelse som Lodsoldermand.

Men Fleertallet skal saameget mindre gaae nærmere ind herpaa, som man overhovedet ikke antager, at Anerkjendelsen af en Persons Indfødsret kan gjøres til Gjenstand for Lov, men derimod holder for, at den Paagjældende i saadan Anledning maa have at henvende sig til de vedkommende administrative Autoriteter, eller i alt Fald søge at gjøre sin formeentlige Ret gjældende ved Domstolene.

Der kunde saaledes, efter Fleertallets Formening, fra den lovgivende Magts Side alene være Spørgsmaal om at vedtage en Lov, ved hvilken Lodsoldermand Bergmann meddeektes Indfødsret, hvorom han, som bemærket, ogsaa i en af ham indgiven Ansøgning har anholdt. Men, foruden at det foreliggende Lovforflag ikke gaaer ud herpaa, forekommer det ei heller Udvalgets Fleertal, at der i nærværende Tilfælde er saadanne Omstændigheder tilstede, som kunde afgive tilstrækkelig Grund til nu at votere en særskilt Lov om Meddelelse af Indfødsret til fornævnte Lodsoldermand Bergmann, ligesom dette og synes at ville komme i Strid med den Beslutning, der af Folkethinget i Mødet den 11te Febr. d. A. blev tagen i Anledning af et lignende af Rigsdagemanden for Maribo Amts 3die Valgfreds indbragt Lovforflag.

Udvalgets Fleertal kan saaledes ikke tilraade, at denne Sag videre fremmes.

Denne Betænkning kan Grundtvig ikke tiltræde, men foreslaaer derimod, at det ærede Thing ved Sagens første Behandling gaaer over til Dagsordenen med den Forudsætning enten, som fortrinlig (principalt) foreslaaes, at den Paagjældende, som født af danske Forældre og bosat i Danmark, har dansk Indfødsret, eller, som foreslaaes i andet Fald (subsidiært), at den Paagjældende har dansk Indfødsret.

Grundtvig. Hjerrild. Mourier.
Formand. Ordførere.